

Sygnatura akt: V GC 2522/17

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 marca 2020r.

**Sąd Rejonowy w Kaliszu, V Wydział Gospodarczy** w składzie:

**Przewodniczący:** sędzia Katarzyna Górna-Szuława

**Protokolant:** sekr. sąd. Anna Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 05 marca 2020r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: **J. S.**

przeciwko: **Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W.**

#### **o zapłatę**

- zasądza od pozwanego P. w W. na rzecz powódki J. S. kwotę 2.627,77 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia siedem złotych 77/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23.01.2017 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. na rzecz powódki J. S. kwotę 1.049,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

**Sygn. akt V GC 2522/17**

## UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 września 2017 r. (data wpływu) powódka J. S. wniosła do Sądu Rejonowego w Kaliszu V Wydziału Gospodarczego o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. kwoty 2.627,77 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty, a także kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z kwotą 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 20 listopada 2016 r. w kolizji drogowej został uszkodzony pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność A. N.. Poszkodowany wykorzystywał go w celu zaspokajania potrzeb życiowych rodzinnych i zawodowych. Wskazała, że w imieniu pozwanego postępowanie likwidacyjne prowadził (...) S.A. Poszkodowany zgłosił mu szkodę w dniu 23 listopada 2016 r. Holowaniem uszkodzonego pojazdu zajmował się T. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...).

W dniu 06 grudnia 2016 r. wystawił on powódce fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 5.009,95 zł brutto. Powódka podniosła, że refakturowała koszty holowania wystawiając poszkodowanemu w dniu 21 grudnia 2016 r. fakturę VAT nr (...). Wskazał, że tego samego dnia wezwała pozwanego do zapłaty. Decyzją z dnia 08 lutego 2017 r. pozwany przyznał jej odszkodowanie w wysokości 2.381,28 zł wskazując, że koszty holowania zostały zredukowane do stawek krajowych. Tym samym powództwo o dopłatę do wypłaconego świadczenia jest w pełni uzasadnione.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04 października 2017 r. wydanym w sprawie sygn. akt V GNC 4153/17 Referendarz Sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Z przedmiotowym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i w dniu 02 listopada 2017 r. (data wpływu) złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że na podstawie zgłoszenia szkody, za którą odpowiedzialność ponosi zagraniczny ubezpieczyciel, postępowanie likwidacyjne było prowadzone przez (...) S.A., które wypłaciło powódce na podstawie przedłożonej przez nią faktury VAT i umowy cesji odszkodowanie w wysokości 2.381,28 zł. Ubezpieczyciel zakwestionował rażąco zawyżone koszty holowania, redukując stawkę za kilometr z żądanych 6,20 zł netto i 5,80 zł netto do obowiązujących średnich stawek rynkowych 2,00 zł netto i 3,00 zł netto, stawkę za załadunek i rozładunek pojazdu ponad łączną kwotę 100,00 zł oraz zakwestionował dodatki za pracę w dni wolne oraz nocami ponad kwotę 484,00 zł netto. Sporna zatem między stronami jest stawka za kilometr holowania, opłaty za załadunek i rozładunek uszkodzonego samochodu oraz dodatkowe opłaty za pracę w dni wolne oraz nocami. Pozwany wskazał, że pobieżne zapoznanie się z ofertą obecnych na (...) rynku przedsiębiorstw pomocy drogowej pozwala ustalić, że stawka zastosowana przez (...) S.A. pozwala pokryć koszty holowania pojazdu aż w nadmiernej wysokości. Pozwany zakwestionował również początkową datę żądanych odsetek wskazując, że nie był przez powódkę wzywany do zapłaty.

#### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Powódka J. S. wpisana jest do (...) jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...)C.. J. S.. Zaś pozwany Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W. jest instytucją wykonującą zadania określone w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Fakty bezsporne.

W dniu 20 listopada 2016 r. ok. godz. 23.00 na 132 km autostrady (...) w kolizji drogowej został uszkodzony samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność A. N.. Sprawca kolizji w dacie zdarzenia miał polisę OC u zagranicznego ubezpieczyciela (Zielona Karta). W imieniu pozwanego postępowanie likwidacyjne prowadził (...) S.A. Poszkodowany zgłosił mu szkodę w dniu 23 listopada 2016 r. Szkoda została zarejestrowana pod numerem (...), a następnie zakwalifikowana jako całkowita.

Fakty bezsporne, a nadto dokumenty w aktach ubezpieczyciela: pismo k. 92, notatka informacyjna policji k. 79, zgłoszenie szkody k. 126-129.

Po kolizji samochód uszkodzowanego nie nadawał się do jazdy.

Fakt bezsporny.

Pozwany jeszcze w dniu zdarzenia zlecił T. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. holowanie uszkodzonego pojazdu do swojego miejsca zamieszkania w G. II 3 koło K.. Samochód został tam dostarczony w dniu 21 listopada 2016 r. o godz. 2.25. Pojazd pomocy drogowej wrócił do bazy ok. 8.00.

Dowód: zlecenie k. 17.

W dniu 06 grudnia 2016 r. T. K. wystawił powódce fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.009,95 zł brutto tytułem usługi pomocy drogowej.

Dowód: faktura k. 15.

Koszt dojazdu do miejsca zdarzenia wyniósł 57,07 zł (8 km x 5,80 zł netto), koszt przewozu samochodu 991,38 zł (130 km x 6,20 zł netto), koszt powrotu do bazy 791,87 zł (111 km x 5,80 zł netto), załadunek oraz rozładunek uszkodzonego pojazdu 369,00 zł (2 x 150,00 zł netto), postój pojazdu pomocy drogowej nie z winy przewoźnika 295,20 zł (2 x 120,00 zł netto), wyjazd nocą 50% wartości 1.252,14 zł brutto (1.018,10 zł netto), wyjazd w niedzielę i święta 50% wartości 1.252,14 zł brutto (1.018,10 zł netto). Łącznie koszt usługi pomocy drogowej wyniósł 4.072,40 zł netto, tj. 5.009,05 zł brutto.

Dowód: dokumenty w aktach ubezpieczyciela: formularz usług pomocy drogowej k. 35.

Powódka refakturowała koszty holowania na poszkodowaną A. N. i dnia 21 grudnia 2016 r. wystawiła mu fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.009,95 zł brutto.

Dowód: faktura k. 12.

W dniu 10 grudnia 2016 r. poszkodowany przelał na powódkę wszystkie prawa przysługujące mu w związku ze szkodą powstałą w dniu 20 listopada 2016 r. z tytułu OC sprawy posiadającego polisę w (...) S.A., która to szkoda została zarejestrowana pod numerem (...).

Dowód: umowa cesji wierzytelności k. 16.

Pismem z dnia 21 grudnia 2016 r. powódka wezwała (...) S.A. jako korespondenta zagranicznego ubezpieczyciela sprawy szkody o wypłatę odszkodowania zgodnie z fakturą VAT nr (...). Pismo zostało doręczone ubezpieczycielowi za pomocą poczty elektronicznej w dniu 22 grudnia 2016 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 13, e-mail k. 14.

Decyzją z dnia 09 lutego 2017 r. (...) S.A. przyznało i wypłaciło powódce kwotę 4.360,35 zł tytułem odszkodowania, w tym kwotę 2.381,28 zł tytułem kosztów holowania uszkodzonego pojazdu. Ubezpieczyciel zweryfikował wskazaną w fakturze stawkę za kilometr z żądanych 6,20 zł netto i 5,80 zł netto do odpowiednio 3,00 zł netto i 2,00 zł netto, stawkę za załadunek i rozładunek pojazdu do łącznej kwoty 100,00 zł, zaś dodatki za pracę w dni wolne oraz nocami do kwoty po 484,00 zł netto.

Dowód: decyzja k. 10, potwierdzenie przelewu k. 11, a nadto dokumenty w aktach ubezpieczyciela: formularz usług pomocy drogowej k. 35.

Średnia rynkowa stawka przewozu uszkodzonego pojazdu wynosi netto 5,50-6,30 zł/km, stawka dojazdu na miejsce kolizji netto 5,10-5,90 zł/km, zaś stawka załadunku i rozładunku do netto 150,00 zł za załadunek i rozładunek. Większość przedsiębiorców stosuje jeden dodatek podwyższający cenę usługi holowania o 50% za pracę w godzinach nocnych lub

w dni wolne albo dwa podwyższenia po 25%. Stawki zastosowane przez T. K. w zakresie dojazdu do miejsca kolizji i przewozu uszkodzonego pojazdu mieszczą się w średnich stawkach stosowanych w rejonie W..

Dowód: opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki kierowania, zasad ruchu drogowego, budowy, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych, technicznej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych k. 88-91.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów załączonych do akt przez powódkę, dokumentów

w aktach szkodowych ubezpieczyciela likwidującego szkodę oraz opinii biegłego sądowego z dziedziny techniki kierowania, zasad ruchu drogowego, budowy, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych, technicznej i kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych.

Dokumenty te, w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do ich rzetelności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, nadto ich treść i autentyczność nie była przez strony kwestionowana, a w toku postępowania nie pojawiły się żadne okoliczności rzutujące na ich prawdziwość. Nadto nie zostały zakwestionowane przez strony procesu (art. 230 kpc).

Opinia biegłego ma na celu ułatwienie Sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Sama opinia nie może być źródłem materiału faktycznego sprawy ani stanowić podstawy ustalenia okoliczności będących przedmiotem oceny biegłych. Opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233§1 kpc, lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych

w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (tak postanowienie SN z dnia 07 listopada 2000 r., I KKN 1170/98, OSNC 2001/4/64). Specyfika oceny tego dowodu wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia i wiedzy powszechnej.

Pełnomocnicy stron nie kwestionowali opinii biegłego.

Sąd podzielił opinię biegłego sądowego inż. K. C.. Opinia ta, jako sporządzona w tym zakresie zgodnie ze stanem wiedzy, przez fachowca w swojej dziedzinie jest rzeczowa, logiczna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i oparta na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w szczególności dokumentach znajdujących się w aktach szkodowych pozwanego ubezpieczyciela. Biegły w swojej opinii wskazał, że większość przedsiębiorców zajmujących się świadczeniem usług pomocy drogowej stosuje jeden dodatek podwyższający cenę usługi holowania o 50% za pracę w godzinach nocnych lub

w dni wolne albo dwa podwyższenia po 25%. W formularzu usług sporządzonym przez T. K. faktycznie wskazano opłaty dodatkowe za wyjazd nocą i wyjazd

w niedzielę i święta w wysokości po 50% wartości za każdą z usług. Jednakże zostały one obliczone w wysokości po 25% wartości usługi, tj. po 1.018,10 zł netto, a stawka ta, zgodnie

z opinia biegłego sądowego jest powszechnie stosowana na rynku usług pomocy drogowej. Biegły w opinii wskazał również, że u innych usługodawców nie jest stosowany dodatek za postój pojazdu w wysokości 120,00 zł netto. Jednakże ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego nie kwestionował tej pozycji ani jej wartości i wypłacił powódce należną z tego tytułu kwotę.

### ***Sąd zważył, co następuje:***

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła od pozwanego dopłaty do odszkodowania z tytułu usług pomocy drogowej.

Zgodnie z treścią art. 123 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Biuro odpowiada za szkody będące następstwem wypadków, które miały miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i powstały w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych w państwach, których biura narodowe są sygnatariuszami Porozumienia Wielostronnego. Porozumienie Wielostronne należy tu przy tym rozumieć jako umowę zawartą między biurami narodowymi z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) oraz państw stowarzyszonych, określająca wzajemne stosunki między biurami narodowymi (art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy). Odpowiedzialność Biura na terenie Polski ogranicza się zatem do przypadków, gdy poszkodowanymi są obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, szkody spowodowane są przez kierujących pojazdami zarejestrowanymi w państwie, którego biuro narodowe jest sygnatariuszem Porozumienia Wielostronnego, a także którego biuro

narodowe podpisało z (...) umowę o wzajemnym uznawaniu dokumentów ubezpieczeniowych i zaspokajaniu roszczeń. W tym drugim przypadku warunkiem koniecznym do powstania odpowiedzialności (...) za szkodę jest posiadanie przez sprawcę szkody ważnej Zielonej Karty wystawionej przez biuro narodowe kraju, w którym zarejestrowany jest pojazd.

Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody sprawca wypadku komunikacyjnego był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w zagranicznym zakładzie ubezpieczeń. Rolę nominowanego korespondenta zagranicznego ubezpieczyciela pełnił (...) S.A. z siedzibą w W.. Tym samym pozwany posiada legitymację bierną w przedmiotowej sprawie, czego nie kwestionował.

Zaś na mocy umowy cesji z dnia 10 grudnia 2016 r. powódka nabyła wierzytelność wobec pozwanego z tytułu usługi pomocy drogowej świadczonej poszkodowanemu przez T. K.. Tym samym wstąpiła w prawa dotychczasowego wierzyciela, tj. przysługującego wobec strony pozwanej z tytułu tych kosztów, a niewypłaconego jeszcze w tym zakresie odszkodowania, na podstawie art. 509§1 i 2 kc. Może zatem skutecznie realizować uprawnienia poprzedniego wierzyciela również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej, czego strona pozwana nie kwestionowała.

W myśl art. 822§1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z §2 i 3 tego przepisu umowa ubezpieczenia, jeśli strony nie umówiły się inaczej, obejmuje szkody, o jakich mowa wyżej, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia,

a uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W myśl zaś art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierującym pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub utrata, zniszczenie albo uszkodzenie mienia. Nadto, zgodnie z treścią art. 361§1 i 2 kc i art. 363§1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła; w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje m.in. straty, które poszkodowany poniósł, przy czym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Do normalnych następstw uszkodzenia samochodu wskutek kolizji drogowej należy zaliczyć również niewątpliwie holowanie uszkodzonego pojazdu do zakładu naprawczego, jeśli stan techniczny tego pojazdu uniemożliwia bezpieczne i zgodne prawem poruszanie się nim.

Bezsporne jest, iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 20 listopada 2016 r. w majątku poszkodowanego powstała szkoda majątkowa, na którą składał się również koszt holowania uszkodzonego samochodu wraz z opłatami dodatkowymi, wskazany w formularzu pomocy drogowej.

W przypadku uszkodzenia pojazdu w taki sposób, że nie nadaje się on do dalszej jazdy normalnym następstwem jest, iż osoba poszkodowana korzysta odpłatnie z holowania tego pojazdu. Konieczność holowania uszkodzonego samochodu stanowi normalne następstwo szkody w rozumieniu art. 361§ 1 i 2 kc, za którą odpowiedzialność ponosi strona pozwana. Wobec tego konieczność poniesienia kosztów transportu samochodu do miejsca zamieszkania poszkodowanego stanowi szkodę majątkową.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zakwestionował roszczenie powódki co do wysokości podnosząc, że cena jego usługi jest wygórowana w stosunku do cen obowiązujących na lokalnym rynku w dacie szkody. W ocenie Sądu nie można też zgodzić się z tymi twierdzeniami strony pozwanej.

Z opinii biegłego sądowego sporządzonej w sprawie, która nie była kwestionowana przez pełnomocników stron jednoznacznie wynika, że stawki zastosowane przez T. K. w zakresie dojazdu do miejsca kolizji i przewozu uszkodzonego pojazdu mieszczą się w średnich stawkach stosowanych w rejonie W. (tam miała miejsce kolizja). Biegły w swojej opinii wskazał, że większość przedsiębiorców zajmujących się świadczeniem usług pomocy drogowej stosuje jeden dodatek podwyższający cenę usługi holowania o 50% za pracę w godzinach nocnych lub w dni wolne albo dwa podwyższenia po 25%. Podkreślić jednak w tym miejscu ponownie należy, iż w formularzu usług sporządzonym przez T. K. określono wysokość opłat dodatkowych za wyjazd nocą i wyjazd w niedzielę i święta na 50% wartości za każdą z usług. Jednakże, co wynika z wyliczeń zawartych w formularzu, zostały one ustalone w wysokości po 25% wartości usługi, tj. po 1.018,10 zł netto, a stawka ta, zgodnie z opinią biegłego sądowego jest powszechnie stosowana na rynku usług pomocy drogowej. Sąd miał również na uwadze, iż biegły w opinii wskazał, że u innych usługodawców nie jest stosowany dodatek za postój pojazdu w wysokości 120,00 zł netto. Podkreślić jednak należy, że ubezpieczyciel w toku postępowania likwidacyjnego nie kwestionował tej pozycji ani jej wartości i wypłacił powódce należną z tego tytułu kwotę.

Nadto pozwany, na którym ciążył obowiązek procesowy w tym zakresie z art. 6 kc, w żaden sposób nie wykazał, by zastosowane przez T. K. koszty usługi pomocy drogowej świadczonej poszkodowanemu były rażąco wygórowane. Wprost przeciwnie, jak wynika z niekwestionowanej przez strony opinii biegłego sądowego, mieściły się w średnich stawkach stosowanych przez przedsiębiorców na lokalnym rynku.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione w całości, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

O odsetkach od żądanej kwoty Sąd orzekł w oparciu o art. 481 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W związku z tym, że powódka zgłosiła szkodę z tytułu kosztów stronie pozwanej pismem doręczonym pozwanemu dnia 22 grudnia 2016 r., pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą zasądzonej kwoty od dnia 23 stycznia 2017 r. Dlatego też Sąd uwzględnił roszczenie odsetkowe w całości, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował żądanie odsetek wskazując, że mogą się one ewentualnie należeć od daty wyrokowania. Podkreślić w tym miejscu należy, że zasądzenie odsetek od daty wyrokowania prowadziłoby w istocie do ich umorzenia za okres przed datą wyroku i stanowiło nieuzasadnione uprzywilejowanie dłużnika, skłaniając go niekiedy do zwlekania z wykonaniem opóźnionego świadczenia w oczekiwaniu na orzeczenie Sądu, znoszące obowiązek zapłaty odsetek za wcześniejszy okres. W tej sytuacji nie sposób przychylić się do twierdzeń strony pozwanej o zasadności ustalenia odsetek od zasądzonej kwoty od innej daty niż wyżej przyjęta.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 132,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 900,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.), kwota po 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.) oraz koszty opinii biegłego sądowego w wysokości 916,01 zł.

Pozwany przegrał proces w całości, winien więc w całości ponieść jego koszty.

Dlatego też Sąd zasądził od niego na rzecz powódki kwotę 1.049,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

Nadto, zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2020 r. nakazał zwrócić pełnomocnikowi pozwanego kwotę 83,99 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na koszty opinii biegłego.

sędzia Katarzyna Górna-Szulawa